

طبیعت

درازنو / گلستان

سپیده سپهری
عکس ها: عقیل مهقانی

● فانوسی برای کشتی های روسی

«نوکنده» آستانه ورود ما به استان گلستان است و بعد از آن به شهر ساحلی «بندرگز» می‌رسیم. طبیعت رنگارنگ و دلنشین این شهر، در هنگام ورود به استان گلستان، خوشامدگویی جانانه‌ای به شما خواهد داشت.

بندرگز شهری کوچک است در حوالی دریای خزر و زیبایی های منحصر به فرد خود را دارد. هر چند که بندرگز همچون سایر شهرهای شمالی از دریا و ساحل و جنگل بهره‌مند است، اما با گشت و گذار در این شهر خواهید فهمید که جنس زیبایی های آن قابل مقایسه با هیچ کجای دیگر نیست و در نوع خود خاص و شگفت‌انگیز است. جایی که سال‌هاست پناهگاه حیات وحش و مرغان مهاجر بوده و مردمان میهمان‌نواز و دوست‌داشتنی آن با هنر دست خود صنایع دستی بی نظیری را تولید و به جهان صادر کرده‌اند؛ نمونه آن فرش های سنتی و اصیل ترکمن است که در دنیا مثال ندارد.

قدمت این شهر نزدیک به ۴۰۰ سال است و به زمانی برمی‌گردد که شاه اسماعیل صفوی برای گرفتن مناطق شرقی دریای خزر به این منطقه لشکر کشیده بود و بگویم اولین ارتباطات تجاری دریایی بین ایران و روسیه، از این بندر انجام شد. البته در آن زمان این بندر را با نام «کناره» می‌شناختند.

یکی از دیدنی‌هایی که در بندرگز به سراغش می‌رویم «فانوس دریایی» است که روس‌ها در عصر قاجار آن را ساخته‌اند. این فانوس دریایی برای کشتی‌هایی ساخته شده که از روسیه می‌آمده‌اند و در ساحل بندرگز لنگر می‌انداخته‌اند. این اثر تاریخی در سال ۱۳۸۴ در فهرست آثار ملی به ثبت رسیده.

● تماشای آبشار هفت طبقه

گشت و گذار در بندرگز را تمام می‌کنیم؛ هر چند این شهر پر از جاذبه‌های طبیعی و تاریخی است. هدف ما اما، تماشای پاییز رنگارنگ جنگل های هیرکانی است که در ارتفاعات «درازنو»، جا خوش کرده‌اند.

برای رسیدن به درازنو، باید از شهرستان کردکوی هم عبور کرد که بعد از بندرگز است.

کردکوی به آبشارهای مرتفع و خروشان مشهور است. آب و هوای معتدل حتی در تابستان‌ها، جنگل‌های انبوه، به طوری که تا ارتفاع ۲۴۰۰ متری را جنگل پوشانده. زمین‌های زراعتی و چمنزارها و دیدنی‌های فراوان، کردکوی را در جمع جاهایی قرار می‌دهد که باید حتماً به آن سفر کرد.

۴ کیلومتری جنوب شهر، می‌پیمایم توی جاده کردکوی به درازنو؛ جاده از کنار پارک جنگلی امام‌رضا (ع) می‌گذرد؛ جنگلی پر دال و درخت با عناصر گیاهی متنوع. درختان این جنگل از نوع پهن برگ است و عمدتاً شامل گونه‌های «ممرز» و «انجیلی» است؛ همراه با گونه‌های «راش»، «بلوط»، «افرا»، «توسکا»، و «لرگ». نزدیک‌ترین جایی که در کردکوی می‌شود دید، آبشار «شادان» یا «هفت طبقه» است؛ آبشاری که سنگ‌هایش در هفت طبقه دچار شکستگی‌اند. شادان آبشاری ۴۰ متری است که تا همین چند سال پیش کمتر کسی آن را می‌شناخت تا اینکه گروهی از طبیعت‌گردها آن را کشف کردند و حالا یکی از مقاصد گردشگری در منطقه است.

در ادامه از «داو» (دو آب) می‌گذریم که محل تلاقی دو رودخانه است. مسیر سمت چپ به آبشار هفت طبقه می‌رسد و مسیر سمت راست، به یال درازنو.

● بوی باران در جاده جنگلی

جاده درازنویکی از زیباترین جاده‌های جنگلی کشور است که با پیچ و تاب زیاد، شما را به سمت ارتفاعات کوه درازنو هدایت خواهد کرد. پیش از رسیدن به یال، بیلاق درازنو حرف‌هایی برای گفتن دارد؛ یک دهکده بیلاقی - کوهستانی با چشم‌انداز شگفت‌انگیز در فاصله ۳۵ کیلومتری جنوب شهرستان کردکوی که در مسیر آن جاده جنگلی زیبایی پوشیده از درختان بکرو زیبا و چشم‌نواز قرار دارد؛ جنگلی که در پاییز، هزار رنگ می‌شود. در همان ابتدای ورود به روستا، خانه‌های کاهگلی و چوبی زیبا جلب توجه می‌کند. فضای طبیعی روستا با خانه‌های کاهگلی است که این منطقه را جذاب کرده است، در این خانه‌ها کاملاً زندگی جاری است و از صنعت و ماشینی بودن خبری نیست. از گذشته‌های دور، مردم درازنو برای خود خانه‌های

لذت ایستادن بر بام شکوهمند ایران زمین و نفس کشیدن در هوای سرد بارانی

درازنو سرزمین خیال

فصل شاهکار طبیعت فرا رسیده است؛ ترکیب رنگ‌ها و حال و هوای برگ‌ریزان، نم‌نم باران پاییزی و میهمانی برگ‌ها. درختان خود را می‌تکانند و برگ‌های زرد و سرخ خود را بر دامان زمین رها می‌کنند؛ تا سبکبار و آسوده‌خاطر به خواب زمستانی بروند. پاییز در گلستان از اواخر مهرماه شروع می‌شود و تا بارش نخستین برف‌ها ادامه دارد. ترکیب کوه و جنگل و دریا، بیشتر شبیه نقاشی‌هایی است که حتی دیدنش هم به انسان انرژی و نشاط می‌دهد؛ چه برسد به اینکه بخواهی در هوای لذت‌بخش آن نفس بکشی. گلستان مثل یک نگین سبز و زیبا در نقشه جغرافیای ایران می‌درخشد. کوله‌پشتی را می‌بندیم و سفر آغاز می‌شود.